

“Нека уђу у џамије у ципелама и пију алкохол, и нека дигну руку на наше дјевојке покривене главе ... Један вјерник из нашег народа биће довољан да поремети и сруши њихове планове” – узвикивао је недавно Таип Ердоган на контрамитингу својих присталица у Станболу поводом масовних протеста на тргу Таксим против исламизације турског друштва. И тада, као и када је тријумфално освојио трећи премијерски мандат, Ердоган се није обраћао само домаћим него и муслиманима у земљама и пријестоницама широм некадашње Османске царевине, укључив експлицитно и “Босанцима у Босни и Сарајеву”.

Пошто прималац нису “Босанци”, него Бошњаци и адреса није “Босна”, него БиХ, пошта је једино могла стићи у Сарајево. Изгледа на право мјесто јер се поруци са “Велике порте” већ одазвао један за сада анонимни вехабија, који је на Бреки, усред дана, вербално напао групу дјевојака. Додуше, не зато што су биле при алкохолу или непокривене или неизуване закорачиле у џамију, него зато што су у току Рамазана у шорцевима шетале по елитном градском насељу. Иако се оних 95 одсто грађана Сарајева, који су 99 одсто сунити, нерадо дистанцирају од ексцеса вехабијске конкуренције (сваки је муслиман добар!), ИВЗ је службено осудио индивидуални акт против “врућих панталоница” у току поста.

У Сарајеву се током цијелог Рамазана, међутим, догађа и један институционални деликт

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 30 јул 2013 10:35

вјерске исључивости, који се такође може протумачити као одзив на Ердоганов апел из Станбола. У Старом граду, централној општини пријестонице БиХ, у којој се налази и католичка катедрала и најстарија православна црква, и јеврејски храм, и највећа концентрација кафана, па, љети, и највећи број туриста, “секуларна” локална власт је читав мјесец поста забранила точење алкохола. Истина, општинска забрана се односи “само на угоститељске објекте у близини исламских вјерских објеката”, али пошто су Башчаршија и околина крцати што џамијама, што исламским школама и библиотекама, а “близина” није прецизирана у метрима, прохибиција се практично протегла на читав Стари град.

Према извјештајима дописника са лица мјеста (Политика, 27. 7) нико од политичара, бошњачких и небошњачких, у Сарајеву није реаговао ни на ову озбиљнију рамазанску пригоду. Дио јавности је одобрава јер је у “складу са бошњачком традицијом”, док други негодује позивајући се на “вишевековну мултиетичност олимпијског града”. Иако се не наводи национална структура, често сумњам да се међу овима посљедњим, који су јавно подгли глас, чула ријеч неког преосталог небошњака. Биће прије да су то они “грађански еманциповани Бошњаци” који верују да ће Сарајево и када га напусти посљедњи хришћанин сачувати свој космополитски дух”. Стари Изетбеговић је у томе био много искренији и трезвенији, и то црно на бијело у “Исламској декларацији”, гдје је написао “да муслимани треба да се прилагођавају док су у мањини и да чим постану већина треба да наметну шеријатске законе”.

Рамазанске занимљивости у БиХ

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 30 јул 2013 10:35

